

DEEL 6 REISVERSLAG 2013 Mia en Wijtze DE BAHAMAS

We verlaten de Dom. Rep. op 3 Mei en hebben een voorspoedige tocht naar het eiland Mayaguana, 330 mijl, met wsw wind 3-7 bft.

Tegen de avond, 2 dagen later, zoeken we de opening van het rif dat in een grote boog voor het eiland ligt en zo een beschutte ankerplaats garandeert.

Het is best spannend varen want je moet je weg zoeken tussen rotspartijen, koraalhoofden, begroeide zandplekken en helder gele stukken zand.

In 3 m diep water laten we het anker zakken en even later zwemt Wijtze over het anker om te kijken of die goed vast zit in het zand.

De bodem is bezaaid met grote zeesterren en zanddollars.

In de buurt van de dingy steiger zien we een paar zeilboten liggen en een oude bekende, de trawler Hobo.

In de Abrahamsbay liggen we als in Abrahams schoot, zo rustig.

De volgende morgen scharrelen we zigzag over de ondiepte en na ongeveer 2 mijl liggen we in nog ondieper water bij de andere boten.

We gaan naar de kant om ons te melden bij de customs.

Daar moeten we \$300 betalen voor een permit om de Bahamas te mogen bezoeken ,maar we hebben geen cash geld en zij geen creditcard apparaat.

"Ga je maar ergens anders inklaar want er is hier geen bank op het eiland," is het commentaar.

Bij de steiger ligt een grote hoop Conchschelpen. Men eet die schelpdieren hier graag en mikt de lege schelpen ergens op een hoop.

Ik zoek er een mooie uit die wel 27 cm hoog is en 2,2 kg weegt.

Het eiland doet ons denken aan de Duitse Waddeneilanden, alleen zie je hier geen kop lopen.

ZWEMMEN MET EEN BARACUDA

De Plana Cays liggen slechts 12 mijl van Mayaguana verwijderd en na een kalm zeiltochtje ankeren we aan de West kant van een eiland.

De golven lopen natuurlijk aan beide kanten om het eiland heen en dat is voelbaar.

Als Wijtze met duikbril op het anker gaat controleren ziet hij een Baracuda ,van ongeveer 1 m. lengte,naast het schip liggen.

Hij zwemt met Wijtze mee naar het anker en even later ligt hij weer op hetzelfde plekje en wacht zeker op een lekker hapje.

CHICKENHARBOUR, GEORGETOWN

We naderen de Exuma's en lopen de hoofdstad Georgetown aan.

De ankerplaats voor de stad is prachtig afgeschermd door een langgerekt eiland met mooie zandstranden.

Deze ankerplaats heeft ook weer een Net, zoals we in Trinidad hadden.

Elke morgen worden de activiteiten opgesomd wat er die dag te beleven valt.

Je kunt op het strand aerobiken, bij een ander strand volleyballen, bbq-en op Hot Dog

beach en een sundowner drinken op het volgende strand.
Hier komen de Amerikaanse boten bijeen om de winter door te brengen.
Men is wel van plan naar de Carieb te varen maar dat is een eind weg tegen de heersende winden en stroom; zeer vermoeiend.
Men zoekt een window maar eerst willen ze nog eens met elkaar potlucken.
Dan duurt het afscheid nemen te lang en is het window over.
Zo gaat de tijd voorbij tot men besluit maar weer naar huis te gaan.
Daarom noemt men deze ankerplaats Chickenharbour.
We hebben er een paar dagen gelegen maar geen contact met andere boten gehad.

CONCHSALAT

Het wordt toch eens tijd dat we conch gaan eten.
Je kunt de schelpen gemakkelijk opduiken, maar dan begint de ellende.
Eerst moet je met een machete een gat slaan tussen de 2e en 3e rand uitsteeksels om vervolgens met een mes het beest los te snijden van de schelp.
Je gaat hem van zijn bruine velletje ontdoen en haalt de doorzichtige "darm" eruit.
Die lange sliert is een delicatessen voor de, met name, mannelijke Bahamanen omdat het een afrodisiacum zou zijn.
Het witte ondoorzichtige vlees wordt met een speciale hamer platgeslagen tot het vlees doorzichtig is en tweemaal zo groot.
Doe je dit niet lang genoeg dan eet je rubberen binnenband.
Ik maakte het mij gemakkelijk door naar een speciale stand te gaan waar men de conchsalade vers voor je klaarmaakt.
De vrouw achter de toog hakte uien, tomaten en komkommer fijn, sneed de conch in kleine reepjes, strooide er een speciaal kruidenmengsel over, kneep er een halve limoen en wat sinaasappelsap over.
Ondertussen kletste ze honderd uit.
De salade smaakte heerlijk met een ijskoud biertje.

EEN KRALENKETING VAN EILANDEN

We verlieten de veilige baai van Georgetown aan de noordkant en zeilden in het diepe water langs een hele reeks eilanden, de Exumas, tot we bij Cave Cay door een vrij nauwe opening stuurden waardoor we aan de binnenkant van de eilandenrij terecht kwamen in zeer ondiep water. Het was behoorlijk spannend om naar die opening te varen want het water werd steeds ondieper, we voeren naar de lage wal en zagen pas op het laatste moment de opening.
Achter Cave Cay zochten we een schoon zandplekje om het anker op te leggen.

NASSAU, SPEELPLAATS VAN DE RIJKEN

In Nassau op New Providence moesten we fourageren en we zochten eerst de goedkoopste marina op. We hadden toch geen stroom en andere faciliteiten nodig. Voor \$83 per dag mochten we blijven en tegen de avond zochten we een bar voor een koud pilsje.
We kwamen terecht in de Poop Deck bar en het happy hour was heel gezellig en goed

bezocht.

Als borrelhapje kregen we een bordje met conchfritters, een soort kleine oliebollen met gesnipperde conch erin.

We besloten hier de volgende dag onszelf te trakteren op gegrilde Red Snapper, die je zelf uit moest zoeken bij de visbar.

We hebben er heel lekker gegeten.

Aan de overkant van de haven staan een aantal bijzondere gebouwen, Atlantis genaamd, een futuristisch complex bestaande uit beach hotels en appartementen met casino, vermaakscentra van verschillende aard en haven.

Ook liggen aan de grote terminal een aantal cruiseschepen en alle dagen zijn die plaatsen bezet door weer andere reusachtige drijvende paleizen.

Toen we onze boodschappen gedaan hadden voeren we langs de villa's van beroemdheden onder de brug door naar een ankerplaats tegenover de cruiseterminal om de volgende dag te vertrekken.

THE TONGUE OF THE OCEAN

Vanuit Nassau staken we The Tongue of the Ocean over, een tongvormige inham tussen de ondiepe banken, die tot 6000 m. diep was.

Bij Chub Cay ankerden we voor de nacht maar van slapen kwam niet veel omdat we dwars op de binnenlopende golfslag lagen en voortdurend bijna uit bed vielen.

Geen wonder dat hier alleen catamarans ankerden.

We kwamen weer in ondiep water en voeren over de Great Bahama bank, met "diepten" tussen de 0.9 en 7 meter water.

Helaas konden we Bimini niet voor donker aanlopen, zodat we gedwongen waren op de onbeschutte bank voor anker te gaan.

Natuurlijk waaide het op dat moment 6 bft en was ook deze nacht de rust ver te zoeken.

De weg naar Bimini noord is geplaveid met ondieptes, rotsen en koraaleilandjes.

Gelukkig lagen bij het ingangskanaal 2 tonnen en voor de rest voeren we de snelle motorboten achterna.

In de haven zochten we een marina uit waar plaats genoeg was. Het seizoen is blijkbaar nog niet begonnen.

Naast de boot van Mary en George legden we aan en zij kwamen tegen Happy Hour met de burgemeester van het eiland bij ons aan boord.

Zoals hier gewoonte is namen ze hun eigen drankjes mee.

Op het eiland is niet veel te beleven want de hoofdstad Alicetown, bestaat uit 1 lange straat waarlangs we naar het Dolphinhouse lopen.

Het is een klein museumpje dat volgestouwd is met de meest curieuze zaken die vaak niets met het eiland te maken hebben maar met de willekeur en verzamelwoede van de eigenaar.

Ik kon bij een paar huizen verder verse Conch kopen maar we vonden de visserman niet meer en keerden naar de boot terug met Tilapia filets.

USA, NIET VOOR ONS WEGGELEGD???

Al vroeg vertrokken we uit Bimini en staken de Golfstroom over met zeer weinig wind.

Om ± 16 uur liepen we de gigantische haven van Fort Lauderdale binnen, draaiden naar

stuurboord en voeren door de eerste geopende brug.

Het is erg druk in dit deel van de Intra Coastal Waterway en overal om ons heen krioelden de snelle motorboten, terwijl de zeilboten voor de bruggen hun rondjes draaiden en wachtten op de opening.

De boorden van het kanaal bestaan alleen maar uit Marina's en de megajachten liggen zij aan zij, soms met een heli-copter op het achterdek.

We kijken onze ogen uit.

Vanuit Las Olas Marina gaan we de volgende dag met een taxi naar de customs.

Het regent en onweert al dagen en het ziet er nogal triest uit terwijl het nieuws overstromingen meldt.

Bij de customs moeten we 11/2 uur wachten voor men ons te woord wil staan en dan verwijst men ons naar immigratie 2 deuren verderop.

We zijn ondertussen al aardig opgefokt en als de ambtenaar daar ons vertelt dat we slechts een visum hebben voor 29 dagen i.p.v. een half jaar, ontploffen we bijna.

De man is verder niet in ons geïnteresseerd en verslagen lopen we naar buiten, de regen in.

Wat is dit voor een land?

We liggen in de duurste marina sinds 13 jaar, geven in die 2 dagen meer geld uit dan in Brazilië in 1 maand, de Ned. Ambassade zegt dat ons visumprobleem hun pakkie aan niet is en terug naar de Caribëe kan ook niet wegens het naderende Hurricane seizoen. Wijtze is zeer teleurgesteld want hij had zich erg verheugd op de tocht naar New York. Ik had er altijd al een onbestemd gevoel over en dat komt meestal uit, helaas.

Wat zijn nu de mogelijkheden?

1 Met de Golfstroom mee varen we noord, tot die op ± 40 N afbuigt naar het oosten en dan liggen de Azoren op onze weg, een slordige 3000 mijl te gaan.

2 Terug varen naar de Bahamas en in Nassau een nieuw visum kopen.

3 Nog een poging wagen bij Immigratie of ze ons een ander visum willen geven.

GENERATOR PERIKELEN

Sinds de Dom. Rep. werkt onze generator niet omdat er zeewater in de olie zit.

We hebben na veel telefoontjes een monteur opgescharreld die binnen een paar dagen kon komen i.p.v. binnen een paar weken.

We moeten wel naar een werf gaan waar we aan een steiger kunnen liggen.

Dwars door de stad varen we door een aantal bruggen over de New River naar de River Bend Marina waar we aan de buitenkant aan een steiger af kunnen meren.

We hebben daar mooi uitzicht op alles wat langsvaart, van kleine kano's tot megajachten en zelfs een heuse Mississippi boot vaart regelmatig met toeristen langs.

Op de oever paraderen 2 heel grote Iguana's en dat is een leuk gezicht.

Wijtze beweert dat ze zelfs in het water springen.

Terwijl we op de bestelde onderdelen wachten, maken we kennis met de bootjes liefhebbers die hier aan hun bezit mogen klussen.

Ivan biedt ons zijn auto aan voor als we veel boodschappen moeten halen en Rose en Kevin nodigen ons bij hen thuis uit voor een Memorial dinner.

SEE YOU LATER ALLIGATOR

Maar eerst gaan we op Memorialday naar de Everglades.

Dit is een uitgestrekt moerasgebied waar veel alligators huizen.

We worden bij een hotel opgehaald dat dichtbij onze marina is gelegen en na een minuut of 15 komen we aan bij het toeristische Everglades Park.

Aan een steiger liggen een hele rij Airboten waar per keer ± 20 personen ingeladen kunnen worden.

Deze boten hebben op de achterkant 2 grote propellers zitten met daarachter grote platte bladen en daarmee worden de boten voortbewogen zonder dat een schroef of roer vast kan komen te zitten in de waterplanten.

Met 25 knoop snelheid scheuren we van de kant en in de bochten schieten ze gewoon dwarsuit over de bladeren van de zeer talrijk aanwezige gele Plomp.

We varen gewoon over de bladervelden en rietpollen heen en als je in de verte andere boten ziet, lijkt het of het tractoren zijn i.p.v. boten.

We zien warempel een stuk of 5 alligators, aasgieren, diverse soorten vogels, waarvan er verschillende popcorn komen halen bij de schipper.

Het was een heel aparte ervaring met zo'n boot te varen.

In het volgende verslag lezen jullie of we een ander visum hebben gekregen of dat we het land uit moeten.

Mia en Wijze

Foto's : 1 Nassau-Bahamas

2 Dolphinhouse te huur in Bimini

3 Airboat in Everglades

4 Alligator in Everglades